

Sag C-484/07

Fatma Pehlivan mod Staatssecretaris van Justitie

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Rechtbank 's-Gravenhage)

»Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — familiesammenføring — artikel 7, stk. 1, første led, i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 — barn af en tyrkisk arbejdstager, som har boet sammen med denne i mere end tre år, men har indgået ægteskab før udløbet af den i nævnte bestemmelse fastsatte frist på tre år — national lovgivning, som af denne grund rejser tvivl om den pågældendes opholdstilladelse«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat E. Sharpston fremsat den 8. juli 2010 I - 5205

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. juni 2011 I - 5228

Sammendrag af dom

Internationale aftaler — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — associeringsrådet oprettet ved associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — afgørelse vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed — familiesammenføring

(Associeringsrådet EØF-Tyrkiets afgørelse nr. 1/80, art. 7, stk. 1, første led)

Artikel 7, stk. 1, første led, i Associeringsrådet EØF-Tyrkiets afgørelse nr. 1/80 skal fortolkes således, at

- denne bestemmelse er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter et familiemedlem, der har haft behørig tilladelse til at flytte sammen med en tyrkisk vandrende arbejdstager, der allerede er tilknyttet denne stats lovlige arbejdsmarked, mister rettighederne på grundlag af familiesammenføring i henhold til den samme bestemmelse alene af den grund, at den pågældende efter at være blevet myndig indgår ægteskab, til trods for, at den pågældende fortsætter med at bo sammen med nævnte arbejdstager i de første tre år af sit ophold i værtsmedlemsstaten

- en tyrkisk statsborger, der henhører under denne bestemmelse, med føje kan gøre krav på en opholdsret i værtsmedlemsstaten på grundlag heraf uanset den omstændighed, at den pågældende har indgået ægteskab før udløbet af perioden på tre år i henhold til nævnte stk. 1, første led, når den pågældende i hele denne periode faktisk har boet sammen med den tyrkiske vandrende arbejdstager, gennem hvem den pågældende fik tilladelse til at indrejse til denne medlemsstats område med henblik på familiesammenføring.

Det følger nemlig såvel af EU-rettens forrang som af den direkte virkning af en bestemmelse som artikel 7, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80, at medlemsstaterne ikke er berettiget til ensidigt at ændre omfanget af ordningen med gradvis integration af tyrkiske statsborgere i værtsmedlemsstaten, og de har ikke adgang til at vedtage foranstaltninger, som kan hindre udøvelsen af de rettigheder, som udtrykkeligt tillægges sådanne statsborgere i medfør af reglerne vedrørende associeringen EØF-Tyrkiet. En tyrkisk arbejdstagers familiemedlemmer, der opfylder betingelserne i nævnte artikel 7, stk. 1, kan således kun i to tilfælde miste de rettigheder, som tilkommer dem ifølge nævnte bestemmelser, nemlig når den vandrende tyrkiske arbejdstagers tilstedeværelse på værtsmedlemsstatens område på grund af dennes personlige adfærd udgør en faktisk og alvorlig trussel for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i samme afgørelses artikel 14, stk. 1, eller når den pågældende har forladt denne medlemsstats område i en længere periode og uden lovlig grund.

(jf. præmis 56, 62 og 66 samt domskonkl.)